

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் வணிகச் செய்திகள்

ஷா.முஹம்மது அஸ்ரின்

முதுகலைத் தமிழ் இரண்டாமாண்டு

முதுகலைத் தமிழாய்வுத் துறை

ஜமால் முகமது கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சி

முனைவர்.த.செல்வராசு

இணைப்பேராசிரியர்

முதுகலைத் தமிழாய்வுத் துறை

ஜமால் முகமது கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சி

பெரிய யாழ் வைத்திருக்கும் பாணனை காஞ்சியில் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டிருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் ஆற்றுப் படுத்துவதாகக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் பாடப்பட்ட 500 அடிகளைக் கொண்ட பாடல் 'பெரும்பாணாற்றுப்படை' ஆகும். இப்பாடலைப் 'பாணாறு' என்ற பெயராலும் வழங்குவர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பையும், அங்கு நடைபெற்ற வணிகத்தையும், கரிகாலனின் பெருமையையும் இவரது பட்டினப்பாலைப் பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதுபோலவே, காஞ்சி நகரின் சிறப்பையும், அங்கு நடைபெற்ற வணிகத்தையும், இளந்திரையனின் பெருமையையும், இவரது பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. காஞ்சி மாநகரில் நடைபெற்ற வணிகத்தையும், பண்டமாற்று முறையையும், வணிகம் செய்யப்பட்ட பொருள்களையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்க முனைகிறது.

வணிகம்

வணிகம் குறித்த செய்திகளை கடைச்சங்க இலக்கியங்களுக்கு இலக்கண நூலாகத் திகழும் தொல்காப்பியத்தில் காணமுடிகிறது. தலைவன் கல்வி, தூது, பொருள் ஆகியவற்றை காரணமாகக் கொண்டு தலைவியைப் பிரிந்து செல்வான் எனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். இவற்றுள் பொருளைத் தேடி பிரிவது வணிகத்தையே குறிப்பதாக அமைகிறது.

“பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே.”

(தொல்.பொருள்.35)

என்ற நூற்பாவும் வணிகம் செய்யும் மக்கள் 'வைசிகன்' என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டதை காட்டும்,

“வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.”

(தொல்.பொருள்.622)

என்ற நூற்பாவும் பழந்தமிழகத்தில் நடைபெற்ற வணிகத்திற்கு பெருஞ்சான்றாக அமைகிறது.

நாவாய் மூலம் வணிகம் செய்யும் கடல் வணிகர்கள் 'நாவிகன்', 'நாயகன்' என்றும் சாத்துகள் மூலம் தரைவழி வணிகம் செய்யும் வணிகர்கள் 'சாத்தன்', 'சாத்துவன்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். மேலும், தரை வணிகர்களின் தலைவனுக்கு 'மாசாத்துவான்' என்றும், கடல் வணிகர்களின் தலைவனுக்கு 'மாநாயக்கன்' என்றும், சிறந்த வணிகருக்கு 'எட்டி', 'காவிதி' என்றும் பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன.

கடல் வணிகம்

“செங்கடலிலுள்ள மயாஸ் ஹெர்மாஸ் துறைமுகத்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 120 கப்பல்கள் இந்தியாவுக்குச் செல்வதை நான் கண்டேன்” எனக் கூறும் ஸ்டிராபோவின் கூற்றிலுள்ள இந்தியா என்பது தமிழகத்தையே குறிக்கும் என்பதை உருத்திரங் கண்ணனாரின் வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

“வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தருஉ

நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை.”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 320-321)

என மேலை நாடுகளைச் சேர்ந்த குதிரைகளோடு வடதிசைப் பண்டங்களும் கொண்ட கப்பல்கள் தமிழகத்தில் குவிந்து கிடைந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறது.

உள்நாட்டு வணிகம்

பண்டங்களை வாங்கவும் விற்கவும் உள்நாட்டில் அமைக்கப்பட்ட இடங்கள் 'அங்காடி' என அழைக்கப்பட்டது. இன்று காணப்படும் கடைத் தெருக்களை சங்க காலத்தில் அங்காடித் தெருக்கள் எனப் பெயரிட்டு விழங்கினர். பிற தெருக்களில் பல குடிகளாகப் பிரிந்து வாழும் மக்கள்

கடைத்தெருக்களில் உள்ள கடைகளில் பண்டங்களை வாங்கியதை,

“கடைகால் யாத்த பல்குடி கெழீஇக்.”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 399)

என்ற உருத்திரங் கண்ணனாரின் பாடலடியால் அறிய முடிகிறது.

பண்டமாற்று முறை

முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நானிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் முறையே நிரை மேய்த்தல், தேன் எடுத்தல், உழவு செய்தல், முத்துக் குளித்தல் போன்ற தொழில்களால் கிடைத்தவற்றை பிற நில மக்களின் பண்டங்களோடு மாற்றிக்கொண்டனர். இதுவே, பிற்காலத்தில் ‘பண்டமாற்று முறை’ என வழங்கப்பட்டது.

நெய்யை விற்ற முல்லை நிலத் தலைவி பொன்னை வாங்காது, பால் தரும் எருமையையும் பசுவையும் மாற்றாகப் பெற்றதையும், கள்ளுக்கு விலையாகப் பசுக்கள் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டதையும்,

“நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா

“நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா

எருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉ

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 164-165)

“நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி.”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 141)

போன்ற பாணாற்று அடிகளால் நெய்யும் கள்ளும் ஐந்தறிவுயிரான பசுக்காகவும் எருமைக்காகவும் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

மேலும், கரிய நிறத்தையுடைய மூங்கில் போன்ற தோள்களைக் கொண்ட ஆயர் மகள், மோர் விற்றதால் கிடைத்த நெல்லைக் கொண்டு உறவினர்களை உண்ணச் செய்ததாக உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியுள்ளார்.

“நாண்மோர் மாறு நன்மா மேனிச்

சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பணைத்தோட்

குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக

ளளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருந்தி.”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 160-163)

என்ற பாடல் அடிகளின் வாயிலாக நெல்லுக்காக மோர் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டதை எடுத்துரைக்கிறது.

வணிகம் செய்யப்பட்டப் பொருள்கள்

1. மிளகு

‘Piper Nigrum’ என்ற அறிவியல் பெயர் கொண்ட மிளகு பழந்தமிழகத்தில் சேர நாட்டில் மட்டுமே

விளைந்தது. தமிழ் நாட்டின் பிற பகுதிகளுக்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் சேர நாட்டிலிருந்தே மிளகுகள் வணிகம் செய்யப்பட்டன. மிளகுக்கு கறி, மரீசம், காயம், கலினை, கோளகம், திரங்கள், மிரியல் போன்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. வடநாட்டார் ‘மரிசி’ என்றும், ரோமர்கள் ‘யவனப் ப்ரியா’ என்றும் மிளகைப் பெயரிட்டு வழங்கினர்.

வெள்ளை மிளகு, கருப்பு மிளகு, வால் மிளகு முதலான மிளகு வகைகள், மருந்தாகிப் பயன் தரும் என யவனர்கள் நம்பினர். இதன் காரணமாகவே கி.மு.5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவரும், இந்திய மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்டவருமான **இப்போகிராட்ஸ்** மிளகை, ‘இந்திய நிவாரணி’ எனப் பெயரிட்டு அழைத்தார்.

“.....

மிரியற்

புணர்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்

தணர்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 78-80)

என்ற அடிகள் கழுதையின் முதுகில் மூட்டை மூட்டையாக மிளகினை கொண்டு சென்று வணிகம் செய்யப்பட்டதற்குப் பெருஞ்சான்றாக அமைகிறது.

2. குதிரை

குதிரையை குறிக்க பரி, தூரகம், பாடலம், கிள்ளை, பாய்மா, தூரகதம், வாசி, உன்னி, தூசி, கந்தருவம், கற்கி, அரி, அயம், இவுளி, மா, அச்சுவம், புரவி, கோரம், குரகதம், கோணம், கொக்கு, கொய்யுளை, சடிலம், கோடை ஆகிய சொற்கள் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் துருக்கி நாட்டுக் குதிரைகள் ‘**தூரகம்**’ என்றும், மத்திய ஆசியா கொராஸன் பகுதிக் குதிரைகள் ‘**கோரம்**’ என்றும், பாரசீக நாட்டில் இருந்து வந்த குதிரைகள் ‘**பரி**’ என்றும் வழங்கப்பட்டன. பரி என்ற சொல்லும் ‘**FAR**’ என்ற பாரசீக சொல்லில் இருந்தே வந்தது.

“வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தருஉ”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 320)

எனக் கடல் கடந்து வந்த நாவாய்களில் குதிரைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

3. மோர்

பசுக்களை மேய்த்தலையே, தலையானத் தொழிலாகக் கொண்டு முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த ஆயர் குலமக்கள் விளங்கினர். பசுக்களின் பாலும், பாலை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு கிடைக்கப்படும் மோர், தயிர், நெய் போன்ற பொருள்களும் பிறநில மக்களின் பொருள்களோடு பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

**“நாண்மோர் மாறு நன்மா மேனி”
(பெரும்பாணாற்றுப்படை. 160)**

என்பது வாயிலாக முல்லை நிலத்தில் வாழும் ஆய்ச்சியரால் மோர் வணிகம் செய்யப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

தொகுப்புரை

- பாணரை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த இந்நூலில் தொண்டை நாட்டின் வணிகச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- அயல் நாட்டுலுள்ள குதிரைகள் தமிழ் நாட்டிற்குக் கடல் வழியாகவே இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளது.
- பசு, எருமை போன்ற உயிரினங்களுக்காக நெய், கள் போன்ற பொருட்களும், நெல்லுக்காக மோரும் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.
- மேலும், மிளகு, குதிரை, மோர் போன்ற பொருள்கள் சங்க காலத்தில் வணிகம் செய்யப்பட்டதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அப்பாத்துரை. கா, 1962, ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி.
2. ஆறுமுகஞ்சேர்வை. வீ, 1914, உரிச்சொல் நிகண்டு, மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை.

3. கதிரைவேற்பிள்ளை. நா, 1938, சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும், திருமகள்விவாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.
4. கமால். எஸ்.எம், 1990, முஸ்லீம்களும் தமிழகமும், இஸ்லாமிய ஆய்வு பண்பாட்டு மையம், சென்னை.
5. கோவிந்தன். கா, 1956, தமிழர் வாணிகம், தமிழர்களின் பாரம்பரிய மின்னனு நூலகம், சிவகங்கை.
6. கோவிந்தன். கா, 1989, தமிழர் வரலாறு, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.
7. சாமிநாதையர். உ. வே, 1986, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்.
8. திருஞானசம்பந்தம். ச, 2018, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும், கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.
9. பவானந்தம்பிள்ளை. ச, 1925, தற்கால தமிழ்ச்சொல்லகராதி, மாக்கில்லன் & கம்பெனி லிமிடெட், சென்னை.
10. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, 1974, பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம் (சங்க காலம்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவட் லிட், சென்னை.